

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἔκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1^ο/Τεύχος 14 Πέμπτη 25 Ἀπριλίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Ἀκακίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου (12^η Ἀπριλίου π.ημ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο Κυριακῆς

Κυριακή τῶν Βαΐων

(Ἰωάν. ιβ' 1 – 18)

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος

πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ δι’ αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ’ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ’ αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ’ αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Μετάφραση

Ἐξὶ ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στὴν Βηθανία, ὅπου ἦταν ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὁποῖο ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνο καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦταν μεταξὺ ἐκείνων πού ἦταν μαζί του στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε πῆρε μία λίτρα γνησίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπῆτι γέμισε ἀπὸ τὴν μυρωδιὰ τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὲς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνα ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πού θὰ τὸν παρέδιδε: «Γιατὶ δὲν πουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρο γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν δόθηκε στοὺς φτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦταν κλέφτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖο καὶ

ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα ποὺ ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς: «Ἄφησέ την· διὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ενταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς φτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐγὼ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦρθαν ὄχι μόνο γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ δοῦν τὸν Λάζαρο, τὸν ὁποῖο ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀποφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρο, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔφευγαν καὶ πίστευαν στὸν Ἰησοῦ. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα πολὺς κόσμος ποὺ εἶχε ἔρθει στὴν ἑορτὴ, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα, πῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικες καὶ βγῆκαν πρὸς προὔπαντησή του καὶ ἔκραζαν: «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔρχεται στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς βρῆκε ἓνα μικρὸ ὄνο, καὶ κάθησε πάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένο «Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος σὲ ἓνα πουλάρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθητὲς του, ἀλλὰ ὅταν δοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦταν γραμμένα γι' αὐτὸν καὶ ὅτι αὐτὰ τοῦ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος ποὺ ἦταν μαζί του ἔδινε μαρτυρία ὅτι φώναζε τὸν Λάζαρο ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ κόσμος, διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

(Φιλιπ. δ' 4 - 9)

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα

ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὖφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε! Ἐπαναλαμβάνω, χαίρετε! Ἡ ἐπιείκιά σας ἅς γίνει γνωστὴ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε, ἀλλὰ γιὰ κάθε τι ἅς γίνονται γνωστὰ τὰ αἰτήματά σας στὸν Θεό διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως μὲ εὐχαριστίαν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ποὺ ξεπερνᾶ κάθε σκέψη, θὰ φρουρήσει τὶς καρδιές σας καὶ τὶς σκέψεις σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τέλος, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα εἶναι σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἀγαπητά, ὅσα ἔχουν καλὴ φήμη, ὅποιαδήποτε ἀρετὴ ἢ ὅποιοσδήποτε ἔπαινος, αὐτὰ νὰ σκέπτεστε. Αὐτὰ ποὺ μάθατε καὶ παραλάβετε καὶ εἶδατε σὲ ἐμένα, αὐτὰ νὰ κάνετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζί σας.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Κυριακὴ τῶν Βαΐων σήμερα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. Ὁ εὐαγγελιστὴς μᾶς παρουσιάζει τὴν εἴσοδο τοῦ Κυρίου μας στὰ Ἱεροσόλυμα καθὼς καὶ τί προηγήθηκε αὐτῆς.

Ὁ Κύριος μετὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, ἕξι μέρες πρὶν τὸ Πάσχα, ἐπιστρέφει καὶ πάλι στὴ Βηθανία, ὅπου τοῦ παρατίθεται δεῖπνο σὲ κάποιο σπίτι. Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων ἦταν καὶ ὁ Λάζαρος μαζί μὲ τὶς ἀδελφές του. Ἡ Μάρθα διακονοῦσε στὸ δεῖπνο ἐνῶ ὁ Λάζαρος καθόταν μὲ τὸν Ἰησοῦ στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε πῆρε ἓνα μπουκάλι μὲ καθαρὸ μύρο, πολὺ ἀκριβὸ καὶ τὸ ἄλειψε στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔπειτα τὰ σκούπισε μὲ τὰ

μαλλιά της. Τὸ σπίτι γέμισε ἀπὸ τὴν εὐωδία τοῦ μύρου. Ἐνας ὅμως ἀπὸ τοὺς μαθητές, ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἀντέδρασε ἔντονα λέγοντας ὅτι τὸ πολύτιμο αὐτὸ μύρο θὰ μπορούσε νὰ πουληθεῖ καὶ τὰ χρήματα νὰ δοθοῦν στοὺς φτωχοὺς. Αὐτὸ τὸ εἶπε, ὄχι γιατί ἐνδιαφερόταν τόσο πολὺ γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ γιατί ἦταν αὐτὸς ποὺ κρατοῦσε τὸ ταμεῖο καὶ κατακραζόταν τὰ χρήματα. Τοῦ λέει τότε ὁ Κύριος: «Ἄφησέ την. Γιὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ φύλαξε. Γιατί τοὺς φτωχοὺς θὰ τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐμένα δὲν θὰ μὲ ἔχετε πάντοτε».

Πολὺς κόσμος ὅταν ἔμαθε ὅτι ἦταν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς ἔσπευσε νὰ δεῖ ὄχι μόνο αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸν Λάζαρο, τὸν ὁποῖο εἶχε ἀναστήσει. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀποφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρο, καθὼς γινόταν αἰτία νὰ πιστέψουν στὸν Ἰησοῦ. Τὴν ἐπόμενη μέρα, πολὺς κόσμος ποὺ εἶχε πάει στὴν πόλη γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, πῆραν κλαδιὰ ἀπὸ φοίνικες καὶ βγῆκαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν. Κραύγαζαν ὅλοι: «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔρχεται στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς βρῆκε ἓνα μικρὸ γαῖδουράκι καὶ ἔκατσε σὲ αὐτὸ γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ἡ προφητεία ποὺ ἔλεγε: «Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος σὲ ἓνα πουλάρι ὄνου».

Οἱ μαθητές του, δὲν μπορούσαν ἀκόμα νὰ καταλάβουν τὰ λόγια αὐτά, ἀλλὰ τὰ θυμήθηκαν ὅταν φωτίστηκαν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅσοι ἀκολουθοῦσαν τὸν Κύριο, διέδιδαν στὸν ὑπόλοιπο κόσμο τὸ θαῦμα τῆς ἀνάστασης τοῦ Λαζάρου, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ὑποδοχὴ ἦταν τόσο μεγάλη.

Ὅταν ὁ Δίκαιος Συμεὼν πῆρε στὰ χέρια του τὸν τεσσαρακονθήμερο Ἰησοῦ, εἶπε στὴν Θεοτόκο ὅτι αὐτὸ τὸ παιδί θὰ εἶναι «σημεῖο ἀντιλεγόμενον» (Λουκ. β' 34). Θὰ γίνει δηλαδὴ αἰτία ἀντιλογίας καὶ διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Κάτι παρόμοιο λέει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: «οὐκ ἤλθον βαλλεῖν εἰρήνην,

ἀλλὰ μάχαιρα» (Ιωαν. ι´ 34). Δὲν ἦρθε δηλαδὴ γιὰ νὰ φέρει εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ μάχαιρα καὶ διαμάχη. Ἦλθε ὅπως λέει στὸν ἴδιο σημεῖο, νὰ χωρίσει τὸν υἱὸ ἀπὸ τὸν πατέρα, τὴν κόρη ἀπὸ τὴ μητέρα, τὴ νύφη ἀπὸ τὴν πεθερά. Ἦλθε νὰ χωρίσει τὸν κόσμο σὲ αὐτοὺς ποὺ θὰ τὸν ἀκολουθήσουν καὶ θὰ γίνουν ἄξιοι τῆς αἰωνίου βασιλείας καὶ σὲ αὐτοὺς ποὺ θὰ χαθοῦν. Αὐτὸς ὁ χωρισμὸς φαίνεται στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο καὶ μάλιστα καὶ στὶς δύο παραστάσεις ποὺ μᾶς περιγράφει.

Τὸ πρῶτο κομμάτι τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς μας περιγράφει τὸ δεῖπνο τὸ ὁποῖο παρατίθεται γιὰ τὸν Ἰησοῦ στὴ Βηθανία. Ἐκεῖ ὅπου πρὶν λίγο καιρὸ ἀνέστησε τὸν Λάζαρο, τώρα βρίσκεται πρὶν εἰσελθεῖ στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἡ Μαρία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, ἀλείβει τὸν Κύριο μὲ πανάκριβο μύρο καὶ σκουπίζει τὰ πόδια του μὲ τὰ μαλλιά της. Ὁ Ἰούδας τότε ἀντιδράει, χρησιμοποιοῦντας ὡς πρόφαση τὴν ἐλεημοσύνη. Κι ἐδῶ εἶναι ἡ πρώτη περίπτωση ποὺ διαχωρίζονται οἱ ἐκλεκτοὶ ἀπὸ τοὺς μῆ.

Στὴ μία μεριὰ ἔχουμε τὸν Ἰούδα καὶ στὴν ἄλλη ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ. Κανεὶς δὲν ἀντιδράει, παρὰ μόνο ὁ Ἰούδας, κι αὐτὸ γιὰ τὰ κίνητρά του εἶναι ἐγωιστικά. Δὲν θέλει πραγματικὰ τὸ καλὸ τῶν φτωχῶν, ἀλλὰ τὸ δικό του κέρδος. Δὲν ἔχει καταλάβει ποιὸν ἀκολουθεῖ τρία χρόνια σχεδόν. Δὲν μπορεῖ κἂν νὰ σεβαστεῖ τὴν εὐσέβεια τῆς Μαρίας καὶ ζητάει νὰ τὴν ἐπικρίνει.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο λειτουργοῦν καὶ οἱ Φαρισαῖοι στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου. Ἔχουν δεῖ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ, τὶς εὐεργεσίες ποῦ ἔχει κάνει στὸ λαὸ τοῦ Ἰσραήλ. Κι ἀντὶ νὰ παραδεχθοῦν τὴ θεότητά του, νὰ τὸν ἀποδεχθοῦν ὡς Μεσσία καὶ Λυτρωτὴ, ἔχουν ἤδη ἀποφασίσει νὰ τὸν σκοτώσουν. Μάλιστα, δὲν τοὺς φτάνει νὰ σκοτώσουν τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ τώρα θέλουν νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν Λάζαρο.

Δέν τούς ἀρκεῖ νά ἐξαφανίσουν τήν πηγὴ τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ θέλουν νά σβήσουν καὶ ὅ,τι ἔκανε πάνω στὴ γῆ. Σήμερα τὸ ἔργο τῶν Φαρισαίων συνεχίζουν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐκκλησίας, πού ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή προσπαθοῦν νά τὴν ἐξαφανίσουν. Δέν θὰ τὰ καταφέρουν ὅμως, ὅπως δὲν κατάφεραν καὶ οἱ Φαρισαῖοι νά σβήσουν τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Γιατί ὅμως τόσο μῖσος; Γιατί τόση κακία; Δέν θὰ μπορούσαν νά ἀγνοήσουν ἀπλὰ τὸν Κύριο; Δέν θὰ μπορούσαν νά τὸν ἀφήσουν νά συνεχίσει τὸ ἔργο του χωρὶς ἀπλὰ νά πιστέψουν σὲ αὐτόν; Ὅχι δὲν θὰ μπορούσαν. Γιατί ὁ ἄνθρωπος πού εἶναι βουτηγμένος στὴν ἁμαρτία, καὶ ἓνα παραπάνω στὴν ὑπερηφάνεια, ὅταν ἀντικρίζει κάτι τὸ ὁποῖο εἶναι ἀνώτερο, καθαρότερο ἀπὸ αὐτόν, θέλει νά τὸ ρίξει. Γιατί νιώθει λίγος μπροστὰ του. Γιατί ἀρχίζει νά συνειδητοποιεῖ ὅτι εἶναι λάθος καὶ δὲν μπορεῖ νά τὸ ἀντέξει αὐτό.

Εἶναι σύνηθες φαινόμενο αὐτὸ ἄλλωστε καὶ δὲν περιορίζεται σὲ μία μόνο περίοδο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος εἶναι σκοτισμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία βλέπει κάτι καλὸ μπροστὰ του, δὲν τοῦ ἀρκεῖ νά μὴν τὸ μιμηθεῖ, ἀλλὰ θέλει καὶ νά τὸ καταστρέψει. Πόσα παραδείγματα μπορούμε νά σκεφτοῦμε ἐμεῖς; Πόσοι ἄνθρωποι κατηγορήθηκαν ἄδικα, λοιδορήθηκαν χωρὶς νά ἔχουν κάνει κάτι μεμπτό; Πόσοι Ἅγιοι τῆς ἐκκλησίας μας ὑπέμειναν βασανιστήρια σωματικὰ καὶ ψυχικὰ; Κι ὅλα αὐτὰ γιατί οἱ διώκτες τῆς ἐκκλησίας, δὲν ἄντεχαν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἐμεῖς τώρα πόσες φορές λειτουργοῦμε ἔτσι; Ἄς ἀναλογιστοῦμε λίγο, πόσες φορές ἀπὸ τὴ ζήλια μᾶς, ὅταν μάθαμε κάτι καλὸ γιὰ τὸν ἀδερφό μας, προσπαθήσαμε νά τὸ μειώσουμε; Πόσες φορές, στὴν προσπάθεια νά νιώσουμε λιγότερο μικροὶ μπροστὰ στὸν ἄλλο, κάναμε ὅ,τι καὶ οἱ Φαρισαῖοι; Γιατί αὐτό; Γιατί κι ἐμεῖς εἴμαστε ὑπερήφανοι. Γιατί κι ἐμεῖς ὅταν ἀντικρίζουμε τὴν

τελειότητα καταλαβαίνουμε πόσο λίγοι είμαστε κι αντί να τη μιμηθοῦμε, κοιτᾶμε να τὴν μειώσουμε.

Ἀπὸ σήμερα τὸ ἀπόγευμα ξεκινάει ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα, τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου μας. Ἄς διδαχθοῦμε ἀπὸ τὴν ταπεινότητα τοῦ Σωτῆρα μας. Ἄς πάρουμε παράδειγμα ἀπὸ τὸν τέλειο Θεὸ πὸν ταπεινώθηκε γιὰ τὴ δική μας σωτηρία. Εὐχόμαι ὁ Κύριος νὰ μᾶς συγκινήσει καὶ νὰ μᾶς φέρει σὲ μετάνοια κι ἔτσι καθαροὶ νὰ πορευθοῦμε καὶ στὴν Ἁγία Ἀνάσταση. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Συναξάριον

**Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ Νέου,
τοῦ Καυσοκαλυβίτη.**

Ὁ ὅσιος Ἀκάκιος, γεννήθηκε στὸ χωριὸ Γόλιτσα τῶν Ἀγράφων, τὸ ὁποῖο σήμερα φέρει καὶ τὸ ὄνομά του, κάποια χρονιὰ κοντὰ στὸ 1630 μ.Χ. Προερχόταν ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονταν στὸν δύσκολο καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὸν Ἀναστάσιο, ὅπως ἦταν τὸ κοσμικὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸν μικρὸ του ἀδερφό. Ὁ Κύριος, ὅμως, πῆρε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ νωρὶς τὸν πατέρα τοῦ Ἁγίου, ἀφήνοντας ἔτσι τὴν μητέρα του νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν δύο παιδιῶν. Στὸν ἀγῶνα αὐτὸ συνέδραμε καὶ ὁ Ἀναστάσιος μόλις ἡ ἡλικία του τὸ ἐπέτρεψε.

Μέσα στὸν Ἀναστάσιο, ὅμως, ἔκαιγε ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ἡ φλόγα τῆς θείας ἀγάπης καὶ λαχταροῦσε νὰ ἀφιερωθεῖ στὸν Θεό. Ἀκόμα

καὶ πρὶν γίνεαι μοναχός, προσπαθοῦσε νὰ βρῖσκει ἐρημικὰ καὶ ἤσυχα μέρη στὰ ὁποῖα ἀπομονωνόταν καὶ προσευχόταν.

Ὅταν ἔφτασε σὲ ἡλικία εἴκοσι τριῶν ἐτῶν, πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ ἐγκαταλείψει τὰ ἐγκόσμια καὶ ἔτσι πῆγε πρὸς τὰ μέρη τῆς Ζαγοράς τοῦ Βόλου. Ἐκεῖ κατέληξε στὸ μοναστήρι τῆς Σουρβιάς, χτισμένο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Διονύσιο τὸν ἐν Ὀλύμπῳ, κοντὰ στὴν Μακρινίτσα τοῦ Βόλου ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο στὴν Ἁγία Τριάδα. Οἱ μοναχοὶ ἐκεῖ τον ὑποδέχθηκαν μὲ καλοσύνη καὶ ὁ γέροντας τοῦ μοναστηριοῦ, ἀφοῦ μίλησε μαζί του καὶ διέκρινε τὸν ζῆλο τοῦ Ἀναστασίου, τὸν δέχθηκε στὸ κοινόβιο. Ἐκεῖ ὁ Ἅγιος ἐκάρη μοναχός καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Ἀκάκιος. Μάλιστα τὸ βράδυ τῆς χειροτονίας του εἶδε σὲ ὄραμα τὸν ἑαυτό του νὰ κρατᾷ μιὰ ἀναμμένη λαμπάδα, τῆς ὁποίας τὸ δυνατὸ φῶς, φώτιζε τὰ πάντα γύρω της.

Ὡς νέος μοναχός διακρίθηκε γιὰ τὶς ἀρετές του, ἀλλὰ σύντομα ξεκίνησε νὰ ἀναζητᾷ ἀκόμα πιὸ ἀσκητικὴ ζωὴ. Ἔτσι ἀναχώρησε γιὰ τὸ Ἅγιο Ὄρος, ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ στὴ συνέχεια, ἐπισκέφθηκε πολλὰ μοναστήρια καὶ σκῆτες, ὅπου διδάχθηκε καὶ καλλιέργησε τὶς ἀρετές του. Τελευταῖος τοῦ σταθμοῦ ἦταν τὰ Καυσοκαλύβια τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐπάνω στὴ Μεταμόρφωση, ὅπου ἔμεινε καὶ ἀσκήτεψε γιὰ εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια.

Ὅσο περνοῦσαν τὰ χρόνια, ὁ ὅσιος ἀναγκάστηκε νὰ μετακινηθεῖ κοντύτερα στὴ θάλασσα στὴ σκῆτη τῶν Καυσοκαλυβίων (Ἁγίας Τριάδος). Ἐκεῖ βρῆκε ἓνα μικρὸ σπήλαιο στὸ ὁποῖο κατοίκησε καὶ συνέχισε τὴν ἄσκησή του. Ὅταν πλησίαζε ἡ ὥρα τῆς κοίμησής του, ἔχοντας λάβει θεῖα πληροφορία, τὸ ἀποκάλυψε στοὺς ὑποτακτικούς του. Πράγματι κοιμήθηκε ἐν εἰρήνῃ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τὸ ἔτος 1730 μ.Χ. σὲ ἡλικία περίπου ἑκατὸ ἐτῶν.

Ἡ μνήμη του τιμᾶται στὶς 12 Ἀπριλίου.

Δρώμενα

Ὁ ποιμενάρχης ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν λειτούργησε στὸν Ἱερό Ναὸ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Σερραῶν. Μπορεῖτε νὰ παρακολουθήσετε παρακάτω τὴν ὁμιλία του

<https://vimeo.com/manage/videos/938198611>

Κωδικός > 24042101

Τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν πραγματοποιήθηκε ὁμιλία στὴν αἴθουσα τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν μὲ θέμα «Διάλογος μὲ τὸν Θεὸ, τὸν συνάνθρωπο καὶ τὸν ἑαυτὸ». Κεντρικὸς ὁμιλητὴς ὁ ποιμενάρχης μας.

Μπορεῖτε νὰ δεῖτε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁμιλία στὸν παρακάτω σύνδεσμο.

<https://vimeo.com/manage/videos/937756526>

Κωδικός > 24042107

Παράινέσεις Ἁγίων

Ἡ οἰκογένεια χαρίζει πολλές τέρψεις

Ἔχεις γυναίκα, ἔχεις παιδιά, μπορεῖ ἄλλη ἡδονὴ νὰ ἐξισωθεῖ μ'αὐτή; Ἔχεις οἰκογένεια, ἔχεις φίλους, ὅλα δηλαδὴ αὐτὰ τὰ εὐχάριστα, τὰ ὅποια, μαζί μὲ τὴ σωφροσύνη, σοῦ παρέχουν καὶ μεγάλη ὠφέλεια. Γιατί, πές μου, ὑπάρχει τίποτε γλυκύτερο ἀπὸ

τά παιδιά; Υπάρχει τίποτε γλυκύτερο από τή γυναίκα σύζυγο, για κεῖνον πού θέλει να ζεῖ μέ σωφροσύνη;

(Εἰς Ματθ., ὁμιλ. ΛΖ', 7, MG 57,428)

Ἕνα τραπέζι, ἕνα οικογενειακό συμβούλιο μπορεῖ νά λύσει πολλά προβλήματα

Πολλές φορές ἐκεῖνο πού δέν πέτυχαν οἱ συζητήσεις, το κατόρθωσε ἕνα τραπέζι φαγητοῦ. Πολλές φορές χιλιάδες σύμβουλοι δεν μπόρεσαν να διαλύσουν μια ἔχθρα, ἐνῶ ἕνα φιλικό τραπέζι στάθηκε ικανό να θέσει τέρμα σ' ἕνα πόλεμο.

(Εἰς Ἀνάληψιν, ὁμιλ. Β', 11, MG 52,784)

Στή μονιασμένη οικογένεια κατοικεῖ ὁ Χριστός

Ὅπου ὑπάρχει ἄνδρας, γυναίκα καί παιδιά καί ὁμόνοια καί ἀγάπη καί εἶναι συνδεδεμένοι μέ τούς δεσμούς τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖ ἀναμεσά τους βρίσκεται ὁ Χριστός.

(Εἰς Γεν., λόγος. Ζ', 5, MG 54,616)

Δέν μᾶς σώζει ἡ ἀρετή τῶν γονέων, οὔτε εὐθυνόμαστε γιά τήν κακία τους

Ποτέ νά μήν μακαρίσεις ἄνθρωπο πού ἔχει δίκαιο συγγενῆ, ἐάν δέν μιμεῖται τούς τρόπους του. Ἔχεις ἅγια μητέρα; Δέν ἔχεις κανένα ὄφελος. Ἔχεις πονηρή μητέρα; Δέν ζημιώνεσαι καθόλου. Ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἀρετή τῆς πρώτης δέν σέ ὠφελεῖ τίποτε, ἂν δέν μιμεῖσαι τήν ἀρετή της, ἔτσι οὔτε ἡ κακία της σέ βλάπτει, ἂν ἐσύ ἀρνηθεῖς τήν κακία της. Ἄλλ' ὅπως ἀκριβῶς στήν πρώτη περίπτωση εἶναι μεγαλύτερη ἡ κατηγορία, γιατί, ἐνῶ εἶχες τό παράδειγμα μέσα στό σπίτι σου, δέν μιμήθηκες τήν ἀρετή, ἔτσι καί στή δεύτερη περίπτωση τό ἐγκώμιο εἶναι μεγαλύτερο, γιατί,

ένῳ κάποιος εἶχε πονηρή μητέρα, δέν μιμήθηκε τήν κακία της, ἀλλά ἀπό πικρή ρίζα βλάστησε καλός καρπός. Δέν μᾶς ζητεῖται λοιπόν ἔνδοξη καταγωγή, ἀλλά ἐνάρετη συμπεριφορά.

(Εἰς πτωχόν Λάζαρον, λόγος ΣΤ, 6, ΜG 48,1036,1037)

Δεν ἀρκεῖ το καλό περιβάλλον, χρειάζεται και ἡ συγκατάθεση τοῦ παιδιοῦ

Ὅπως δηλαδή, ὅταν μία ψυχή εἶναι εὐγνώμων, γνωρίζει τό πρέπον, χωρίς νά χρειάζεται μεγάλη βοήθεια νά τό ἀντιληφθεῖ, ἔτσι ἀκριβῶς καί ὅταν εἶναι ἀγνώμων καί ἀναίσθητη, ἀκόμη κι' ἂν ἔχει ἄπειρους ὀδηγούς, ἐπειδή εἶναι προκατειλημμένη ἀπό τά πάθη, παραμένει τυφλή... Πόσοι δηλαδή, ἐνῳ δέν ἄκουσαν νόμους, ἔζησαν μιά ζωή ἀπόλυτα σύμφωνη μέ τούς νόμους; Ἐνῳ ἄλλοι, πού ἀνατράφηκαν μέ τούς νόμους ἀπό τήν παιδική τους ἡλικία, μέχρι τά βαθιά γεράματα, δέν ἔπαψαν νά τούς παραβαίνουν... Γιατί οἱ μέν Ἰουδαῖοι, ἐνῳ ἀπόλαυσαν ἄπειρα σημεῖα καί θαύματα, δέν ἔγιναν καλύτεροι, ἐνῳ οἱ Νινευίτες, πού ἄκουσαν ἕνα μόνο κήρυγμα, ἄλλαξαν συμπεριφορά καί ἀπαλλάχθηκαν ἀπό τήν κακία...

Πόση διδασκαλία δέν ἀπόλαυσε ὁ Ἰούδας, καί ὅμως ἔγινε προδότης; Ποιά συμβουλή ἀπόλαυσε ὁ ληστής; (Καμία) . Καί ὅμως ὁμολόγησε ἐπάνω στό Σταυρό τό Χριστό καί διακήρυξε τή βασιλεία Του.

Τέτοια εἶναι ἡ ἀπερίσκεπτη διάνοια, τέτοια ἡ ψυχή πού κυριαρχεῖται ἀπό πάθη.

(Προς Ἰουδ. καί Ἑλληνας, 11, ΜG 48,828-829)

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.
Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
της Εκκλησίας των Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com
Υπεύθυνος Ἐκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ.Ν.ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

